

kommer det mig, at det er paa Tide, at det bliver paataalt, og at de komme med enten i denne Lov eller i en særlig Lov. Og det er som sagt navnlig derfor, jeg har tilladt mig at tage Ordet. Nu skal jeg her oplyse, hvorledes disse Folks Lønningsforhold ere i Øjeblikket, og dersom De saa ville sammenligne dem med Rorsbetjentenes Lønningsforhold, maa De virkelig indrømme, at der i højeste Grad gøres disse Folk Uret. Til at blive Rorsbetjent hører der jo ingen Eksamen eller særlige Kvalifikationer; der forlanges ikke andet, end at det skal være hæderlige, dygtige og flinke Folk, og det forlanges der ogsaa af de Folk, der skulle være Gendarmer. Hvad er nu Grænsegendarmernes Bestilling? Ifølge den Instruks, de have, er deres Bestilling to Ting. For det første skulle de gaa langs Grænsen og passe paa, at der intet smugles ind i Landet, og for det andet — og det er en lille bitte Smule Politibestilling — er ifølge Instruksen deres Bestilling den, at de skulle vaage over, at subsistensløse Mennesker ikke trænge ind i Riget, og dersom der kommer nogle Vagabonder, og de kunne se paa dem, at det er saadanne omstørfende Folk, er det deres Pligt at anholde dem og spørge dem, hvor de ville hen, og om de ellers have noget at leve af, og hvis det ikke er Tilfældet, have de naturligvis at aflevere dem til Politiet. Det er altsaa det, som er Grænsegendarmernes Bestilling, og det er — med Undtagelse af det sidste, jeg her har nævnt — noget nær det samme som Rorsbetjentene have at bestille, nemlig det at passe paa over for Smuglere; de ere en Slags Toldbetjente, skønt de jo ikke opkræve Tolden; det sker jo ved de Toldsteder, som ere langs med Grænsen. Men hvorledes ere nu disse Folks Lønningsforhold? Efter hvad der er meddelt mig, er Forholdet jo det, at dette Korps bestaar af 128 Mand, hvoraf 2 Officerer, og de ere jo alle sammen paa en Maade Underofficerer. Deres Chef, som er Ritmester eller Kaptajn, har en Løn af 4.400 Kr., og det kan jo ikke nægtes, at det er en ganske rimelig Løn. Dernæst have de en næstkommanderende, som er Premierløjtnant, for Tiden af Rytteriet, med Station i Ribe — den højstkommanderende har Station i Kolding — og som har 2.400 Kr. i Løn. Saa er der endvidere ved Korpsset 2 Stabssergenter, som sidde paa Hovedkontoretovre i Kolding og der forrette Kontortjeneste; den ene har 1.894 Kr. i Løn, den anden 1.629 Kr. Heller ikke til disse Lønninger er der jo noget særligt

at sige. Saa komme vi til Oversergenterne. Der er kun 7 Oversergenter, og hver af dem lønnes med 1.406 Kr. aarlig. Men saa er der 27 Sergenter af første Grad; de faa kun 909 Kr. 48 Ø., og der er 28 Sergenter af anden Grad, og de faa 778 Kr. Endvidere er der de saakaldte menige Gendarmere, der, som sagt, indtage samme Stilling som almindelige Rorsbetjente. Af disse er der 64; de af første Grad faa 594 Kr. at begynde med, og de af anden Grad faa 454 Kr. Saa have de ganske vist, naar de have tjent saa længe i Korpsset, at de have gjort 16 Aars tro Tjeneste, hidtil haft 96 Kr., ligesom de have ved Hæren, endvidere have de, naar de have gjort 8 Aars tro Tjeneste, 48 Kr. om Aaret. Endvidere have de 7 beredne Sergenter — der er nemlig nogle af dem, som ere beredne — af den Grund et Tillæg af 60 Kr. og desuden noget, som kaldes Rekapitulationspenge, 60 Kr. Dette er alt, hvad disse Folk have i Lønning, og jeg synes rigtignok, at naar vi nu tænke os, at disse Folk i 25—28 Aars Alderen blive ansatte ved Grænsegendarmriet og der faa 454 Kr. foruden den Smule Tillæg, jeg nævnede, og at de, naar de gaa op i første Grad, have ikke over 600 Kr., og naar de komme op og blive Sergenter — og det varer mange Aar — have 778 Kr., og naar vi saa vide, at der gives ingen Lønningsforhøjelse ved dette Korps, undtagen de opnaa Avancement, men at Avancementsforholdene ved Korpsset ere meget langsomme, synes jeg, at vi kunne sige os selv, at der bliver gjort disse Folk en stor Uret, naar en Rorsbetjent kan gaa op til 1.700 Kr., mens mange af disse Gendarmere ere nede under 1.000 Kr. Det er en meget anstrengende Tjeneste, som forlanges af disse Folk. Der forlanges ca. 11 Timers Tjeneste om Dagen; Nat og Dag maa de gaa langs Grænsen og passe paa, at ingen smugler osv. Det er langt fra nogen herlig Tjeneste. Endvidere gælder der for dem en Bestemmelse, som jeg til Slut vil nævne, fordi den paa flere Omraader har afstedkommet Ulykkerovre i de Egne, hvor Gendarmene ligge, nemlig at det er forbudt dem, saa længe de ikke ere komne op i visse højere Grader, at gifte sig. De kunne, naar de komme til Korpsset, være en 26—27 Aar, de kunne saa staa der som saakaldte menige Gendarmere, maaske til de blive nogle og tredive Aar, og i den Tid have de ikke Lov til at gifte sig. Der er flere Gange i de mange Aar, jeg har repræsenteret denne Egn, kommet Klager til mig fra vedkom-